

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Apparet Mariæ Magdalenæ. 88

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Stare legimus An- Sola Domini absentia tam bene moratis Spiritu
gelos ut servos co- ram Deo, & Lucifer ideo cœli pulsus
à Regia, quia sedes re tentavit.
Fecerat facultatem sedendi,
Cum alioqui semper stent coram illo.
Differuntur pietati gaudia, non negantur;
Qui se inveniri non est passus in tumulo,
Occurrit in via.

ELOGIUM LXXXVIII.

APPARET MARIÆ MAGDALENAE
Marc. 16. Ioan. 20

Catena Aurea ex
Augustino.
Mulier quid plorari? quia tulerunt
Dominum meum,
&c.

Vnde non lucem at-
trahat, sed pavo-
rem.

Stabat enim ad
monumentum plorans, & non sedea-
bat.

Lacrymarum uni-
tio gravior Christo,
quam unguento-
rum.
Recedente Petro, &
Ioanne persevera-
vit ad sepulcrum
Magdalena.
Accusata à Phar-
iseo, accusata à
Iuda, & a Discipu-
lis, & ubique à Chri-
sto defensa.

Nova calamitas trudit antiquæ memoriam;
Ex quo ablatus Christus à monumento,
Magdalena vix meminit,
Quod sit occisus in ligno.
Damnat revolutum lapidem,
Qui se solertiōibus opportunitatē fecerit fūti.
Accusat reverentiam Sabbathi,
Quæ suam sibi quietem inviderit;
Adhuc involuta nubilo mentis
Habet fulgorem omnem pro fulgere.
Tam quætere seipsam, quam Christum potest
Quia nec ipsa est, ubi est,

Præsens magis ubi amat, quam ubi animat.
State illi nulla molestia
Cui est omnis calamitas non stetisse.
Jacere illam prohibet nobilitas doloris sui;
Servat ad omne iter erectum.
Lactantur uberibus lacrymis
Desideria jam adulta?
Qui præseris ungeretur, lugetur absens;
Et illi gratius lugendo impedit obsequium,
Quam poruisse utigendo.
Recedunt à sepulchro Discipuli,
Non recedit Maria.
Quæ amisit plus aliquid præceptore.
Custodit illa ibi patronum suum,
Sine quo vivere roties accusata non sufficit.
Septem olim Dæmonum hospita
Puros Spiritus maculare timet accessus;

Stat coram sedentibus, nec ander ingredi
Hac lucrari modestia satagens consciens fuit,

Servos videt in veste nuptiali,
Et adhuc de Domino futura cogitat;
Donec recolens,

Quod pars optima, quam elegerat,
A se in æternum non auferretur,
Falsa mavult sua argentea lumina;

Quam Dei promissa:

Nova inspectione ad novos gemitus irritata
Tandem querendi perleventia

Metuit inveniendi fortunam

Consolatus olim lacrymas;

Quas illa pro Germani fuderat morte;
Cum illas non consoletur, quas effundit pro sua?

Conversa extra sepulcrum querere;

Quem male haec tuis in sepulcro quæsierat;

Videt illi se proximam, nec agnoscit.

Colonum, cuius ipsa etiā agriculturæ pars esset;

Lacrymarum imber serotinus

Ad gaudiorum semina evocat.

Diu tameñ Rustici larvam

Divitias tam humana non tolerat;

Incipit illam ipse querere; quæ se querit,

Vocat, ac si non ipse ab illa tecelerit;

Sed à se illa.

Fit Fides ex auditu, quæ facta visu non fuerat;

Experta toties, quæ de Jesu virtus exiret,

Illum non contenta videre, vult tangere.

Arcet ille manum linimentis infectam,

Ineptum reputans ungì eum,

Qui jam nec Athleta esset, nec mortuus.

Alba vestis, vestis

nuptialis, servitor

to Christi unique

Angeli;

Dictum de illa à

Christo, quod me-

liorem partem ele-

gerat, quæ non au-

ferretur ab ea in

æternum.

Gregor, hom. in hoc

Evangelium.

Et illi enim dixe-

rat, Resurget frater

tuum.

Convertisit se Ma-

ria, & vidit hor-

tulanum.

Homo dictus Agric

cultura Dei.

Vocavit ipse Ma-

riam, qui invoca-

batur.

Origen. homil. in

hunc locum.

Vnctio enim propri

Athletis debeba-

tur, & Mortuis.

ELOGIUM LXXXIX.

APPARET EUNTIBUS IN EMAU\$.

Luc. cap. ultimo:

Ea ipsa die ibant

ex Discipulis ejus

duo in Castellum

Emass.

Actum de Nobis est;

Si qua impatientia exigimus à Deo promissa,

Deus à nobis exigat credita,

I 2 Huma-